

## Nya klaververk.

Genom Bangerts utgåva offentliggöras för första gången kompositioner av Buxtehudes hand, vilka nyligen upptäckts i en släktbok tillhörande danska familjen Ryge, vars stamfader Johann Christian Ryge (1688—1758) var kantor vid Roskilde domkyrka. Förutom anteckningar om olika släktmedlemmar innehåller denna bok ett flertal i tysk orgeltabulatur skrivna verk, vilka förmodligen inskrivits på 1690-talet. De flesta av dessa kompositioner äro märkta med Buxtehudes namn eller initialer, resten består av anonyma verk. Av dessa senare ha några visat sig vara identiska med redan kända verk av Johann Pachelbel och Johann Adam Reinken, under det att trenne, två Couranter och en Simphonie, möjligen kunna anses tillskrivna Buxtehude, varför de av utgivaren medtagits i den nu publicerade samlingen. Det ömtåliga och krävande arbetet att översätta kompositionerna från tabulaturen till modern notskrift har med ett undantag utförts av Kantor Bangert, vilken därjämte försett samlingen med en förnämlig orienterande inledning och utförliga redigeringsanmärkningar.

Innehållet utgöres av 19 sviter och 6 variationsverk, vilka samtliga hittills voro okända med undantag av sviten nr XI e-moll, som ingår i en i Upsala bevarad luttabulatur-samling från 1700-talets början. Den i Frankrike på 1600-talets senare hälft uppkomna svitanordningen allemande-courante-sarabande-gigue tjänade till förebild för svitkompositionen i andra länder — framför allt Tyskland — och Buxtehude använder sig också här av denna följd liksom i en svit över koralen Auf meinen lieben Gott, vilken upptagits bland hans av Spitta-Seiffert utgivna orgelverk. Sarabanden förekommer ibland dubblerad, likaså någon gång allemanden. Variationsverken bygga antingen på något av Buxtehude själv upfunnet tema eller också på någon folksmelodi.

Det är ett nöje att stifta bekantskap med denna friska och livsbejakande musik, som dock ibland låter en underton av allvar framskymta. Man måste önska, att dessa verk måtte bli kända och uppskattade ej bara i musikkretsar utan även i musikaliskt intresserade hem. Framför allt borde de införas vid musikskolor och användas vid den privata undervisningen, ty fränsett deras ur pedagogisk synpunkt stora lämplighet som studiematerial torde de säkert mer än mången »pianoskola» kunna stimulera intresset hos unga adeptter.

J. P.

---

*Dietrich Buxtehude: Klaverværker. Udgivet af Emilius Bangert. Vilhelm Hansen, Musikforlag, København. Stockholm A.-B. Nordiska Musikförlaget.*